

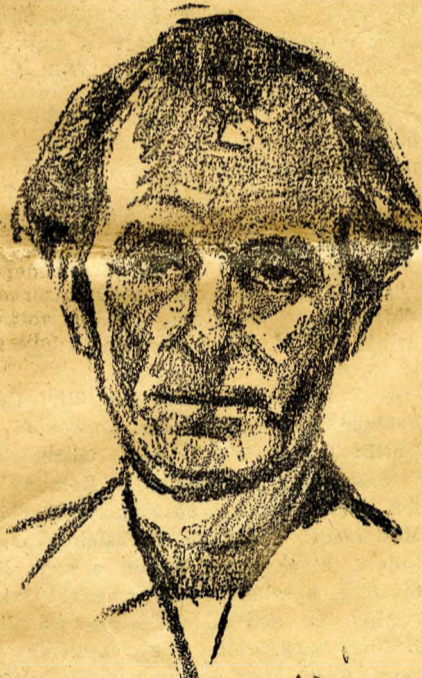
Pogány magyarok vezérkara egy pesti kiskocsmában

6000 híve van már az új turáni szektának — Misztikus szertartások faültetéssel, csodaszarvassal és harangszavu kehellyel

A Turáni Egyistenhívők Szabad Egyháza június 24-én országos tűzkeresztelő ünnepséget rendez az Aranyhegyen lévő pogány toronynál...
(Ujsághír 1935 június.)

Üröm és Óbuda között, Budapest határában, szőlő és kelkáposztatáblák felett, a kopár hegy tetején, különös háromemeletes, terméskőből faragott, bástyaszerűen kiképzett torony furódik a halványkék égbe... Ez a pogány torony, amely, mint titokzatos felkiáltójel ágaskodik a hegytetőn, a gyárak kéményei felett, a porba és ködbevesző, morajló város határában...

Forró, aranyos fényhullámörvény kering az Aranyhegy fennsíkja körül. A torony magányosan és elhagyottan áll keletre néző kapujával, amely mögött kis fülke közepén kerek kőasztal várja a pogány áldozókat, akik a nagy beharangozás ellenére sem jöttek el. Néhány munkás dolgozik a szőlőkben, de egyik sem tud a készülődésről: az ünnepség nyilván elmarad. Talán a multkorai bot-

Kőröspataky Károly

A főtálos: Kőröspataky Kiss Károly

rány miatt, amikor a rendőrség oszlatta fel a pesti pogányok József-utcai gyülekezetét és detektívek ugratták szét a különös és misztikus „kalákát”... A torony magányosan szikrázik a fényben, tetejéről a Turulmadár elröppenni készül, de senki sem jön: a táltosok, boncok és gyulák hivatalban ülnek, nyilván ingujjban és gallér nélkül izzadnak a kánikulában és ősmagyar imádságok helyett aktaszámokat mormognak...

Vissza Turánba

Az utóbbi időben egyre többet beszélnek magukról a modern pogányok. Itt is, ott is felbukkan róluk egy hír: nemcsak Pesten, hanem vidéken is egyre-másra rendezik különös istentiszteleteiket, összejöveteleiket, propagandagyűléseiket, úgyhogy ha ározott mozgalomná kezd kialakulni az, ami nemrég még néhány tucat ember privát különös szórakozása volt. Ezer éven keresztül Nyugat-

hoz tartozóknak vallottuk magunkat s a magyarság bebizonyította azt, hogy szer- ves kiegészítő része a nyugati kulturá- nak, egyebet sem teszünk, mint ezt bi- zonygatjuk és most egyszerre vissza aka- runk vonulni az ázsiai steppék monda- világába, amely hagyománynak és költé- szetnek lehet szép, de valóságnak egy- általában nem kívánatos a XX. század Európájában. A Turáni Egyistenhívők lapjai megtagadják a nyugatiságot, meg- tagadják a kereszténységet és mindazt, amit ma Európa jelent az európaiaknak.

Szász Farkas, a „magánpogány”

A pogány tornyot — amely magán- tulajdon — Szász Farkas építette egy- esztendővel ezelőtt. A 85 esztendő- s öreg ur, saját vallomása szerint, az egyetlen „magánpogány” és nem tartozik semmi- féle szektához, a következő felírást szö- gezte ki a torony bejárata fölé:

Kápolnaszerű ősi emlék
Jelkép mauzoleum.

Rossz időben menhely — szabad pomenet.
Arra is, hogy fogalmaid számba vedd.
Mert sírunkat ássa, mélyíti,
Korunk beteges fogalmai.

A torony tehát nyilván nem „beteges fogalmakat” szimbolizál, hanem az épít- tető vallomása szerint azt az elfelejtett ősvallást, amely mindnyájunk közös tu- lajdona volt a történelmi idők kezdetén.

A vegetárius főtálosnál

Az előre meghirdetett tűzkeresztelő ünnepség azonban elmaradt és hiába vár- tuk a táltosok és boncok tarka fölvonulá- sát. Kárpótlásul fölkerestük a Turáni Egyistenhívők főtálosát, Kőröspataky Kiss Károly tiszteletes urat, akinek a fő- táltosi elfoglaltsága mellett vegetárius

Az „ősmagyar” szertartáskönyv

Elsőnek a gyermekavatás szerepel az „ősmagyar” hókuszpókuszok között. A három avató szülő pár „díszgallér kö- penyben” áll a meggyújtott oltártűz előtt és átadják a papnak feleségeik által elő- készített adományait: mágusok mirha- fáját egy darab aranyat és tömjént. A szertartás alatt éneket és imákat monda- nak, amely a résztvevők értelmi fokához alakul.

A legfontosabb szertartás a hitben való megerősítés, amelynek a főtálos szerint fajvédelmi célja van. Mindenki, aki a fajhoz akar tartozni, részt vesz ezen a különös ünnepségen. Négy férfi tartja a delikvens felett magyar ruhában az „omló baldacsint” (?). A felavatandó ke- zébe veszi az aranyozó ekét, a fokost és a harangszavu kehelyt. A férfinek ez- után száz darab fát kell elültetni, a leánynak pedig ugyanannyi gyökeres vi- rágot. Ebből az alkalomból a felavatandó jelmondatot kap, amelyet a leány ruhá- jára hímez, a fiú pedig ajtófélfába vés be.

A házasságkötés alkalmából az ifjú pár egymással kicseréli családi pajzsát és csodaszarvast adnak egymásnak, ame- lyet hét szöggel felszögeznek otthonuk falára. A szertartás végén joguk van oltártűzet gyújtani.

étterme van a Károly-körút egyik bonyo- lult szerkezetű, öreg bérházában.

Egy kalapszalon és egy ruhásbolt cég- táblája között nyíl mutat a vegetárius étterem felé, amelynek előszobájában jó- féle répa-, tök- és kalarábé-illatok fogad- ják a látogatót. A főtálos a székely ra- jongók különös fajtájához tartozik: fehér köpenyeg alatt kikandikál a magas cellul- oid papi gallér. Szemében kósza fények obognak:

— Igen — mondja titokzatosan moso- lyogva — az ünnepség elmarad, de senki sem vethet gátat a mi mozgalmunknak...

6000 új pogány

Bevezet a szobájába, amelynek falát ha- talmas nemzeti lobogó díszíti a reá var- rott csodaszarvas jelképével:

— Körülbelül hatezer tagja van már egyházunknak, — mondja keményen, — vidéken is terjed a mozgalom. Legutóbb Orosházán tartottam missziót nagy tömeg előtt és bizony mondhatom önnek, testvé- rem, láttam ott a férjakat könnyezni... — Kérem, tiszteletes úr, mi a célja en- nek a mozgalomnak?!

„Keletiek vagyunk.”

— A magyarság megvan fertőzve... Beleoltjuk az emberekbe a tudatot, hogy az Isten gondoskodik rólunk... A ma- gyar léleknek egészen idegen a nyugati civilizáció. Nyolcezeréves multja van né- pünknek. Keletiek vagyunk, testvérem! Vissza akarjuk vezetni népünket a régi útra, pozitív istenhitet oltunk beléjük: erkölcsösséget és tisztaságot.

A főtálos élénken tiltakozik a nap- és tűzimádás ellen, amelyeket csak szim- bólumoknak nyilvánít. Az egyház szabad és modern szellemű — mondja, — de ugyanakkor betekintést nyújt a Turáni Egyistenhívők szertartáskönyvébe, amely megcáfolja előbbi állításait.

Nincs túlvilág

A Turáni Egyistenhívők nem hisznek a túlvilágban, sem a mennyországban, sem a pokolban. A boldogságot szerintük itt kell megteremteni és a bűnökért is itt kell megbűnhődni.

Most már ömlik a szó a tudós főtálos ajkáról. Elmondja, hogy már Helai Gáspár turanizálta a bibliát. A magyar- ságnak letagadhatatlan kapcsolataik van- nak a párszikkal, a babiloniakkal, sőt még az egyiptomiakkal is.

— Nem lehet minket elnyomni, — fe- jezi be lelkesen. — Vehemensen fogunk előremenni!...
Leveleket mutat. Az egyik levél min- den figyelmet megérdemel. Arról van benne szó, hogy vitéz Endre László fő- szolgabíró fogadta a Turáni Egyisten- hívők küldöttségét és a legmelegebben nyilatkozott a mozgalomról és annak jó- vőjéről. Endre László nyilatkozata olyan nagy lelkesedést keltett, hogy többen aránylag tekintélyes összegeket adomá- nyoztak az egyház céljaira.

A mozgalom vezére dr. Bencsi Zoltán ügyvéd, a Turáni Roham szerkesztője. A lap élén jelmondat húzódik végig.

— Él a magyarok Isten! Rajta kívül idegen Isteneid ne legyenek!

„Delturáni Egyesült Államok”

„Attila trónralépésének 1500-ik eszten- deje” szerint dátumoznak az Egyisten- hívők, akik lapjaikban egészen különös tervekkel foglalkoznak. Így akciót tervez- nek a Delturáni Egyesült Államok meg- alakítása érdekében. Az új államszövet- ség Magyarországból, Bulgáriából, Török- országból állana, sőt Romániát is be akar- ják vonni a közösségbe, mert „elszigetelt nép és turáni vér van benne”.

Megtudjuk azt is, hogy ázsiai térítő ex- pedíciót terveznek, amelynek az lenne a feladata, hogy visszavigyék az ázsiai test-

A vezér: dr. Bencsi Zoltán

vérnépüket a helyes útra. Felhívják a figyelmet a turáni ünnepek megtartására, sőt a turáni légzésgyakorlatok különös szertartását is figyelembe ajánlják a hí- vőknek.

A vezér nem fél

Kőröspataky Kiss Károly — a főtálos, született diplomata: óvatos és mosolygó. Bencsi Zoltán, a vezér, már karakánabb legény és határozottan kijelenti:

— A rendőrség betilthatja összejövete- lünket, de mi mégis megtartjuk az isten- tisztelteket.

Új Miatyánk a Napistenről...

A főtálos szerint a gyülekezet nem imádja a napot, meg a tüzet, amivel szemben némi kétségeink támadnak, ami- kor elolvassuk a hivatalos ima szövegét, amelyet egy hatezeréves babiloni könyör- gés nyomás szerkesztettek:

„Munkálkodó és győzedelmes Napis- ten! Ki a pusztuldsból új életet terem- tesz, ki legyőzöd az égi állatkör kárté- kony jeleit, ki szent áldásod sugarait a földközelségből és földtávolságból, a halálthozó forráságból és a halállal fe- nyegető fagyból újból és újból vissza- vezeted, ki az életünket a nappályában hordozod, dicsőség legyen tenéked, Nap- isten!

— Dicsőség Neked, aki a legforróbb csatában legyőzöd az oroszán jegyét, Neked, aki álvásodban, mikor messze vagy a földtől, akkor sem feledkezel meg rólunk! Szent Napisten, dicsőség és hála tenéked.

Ezt mormolják a boncok, miközben meggyújtják az áldozati tüzet.

És mindezt Krisztus után 1935-ben, Szent István ezeréves országában...

Petar László